

henvendte han sig paa ny til mig og fik Brevet udlaant, ja endogsaa for tredje Gang har dette Brev været udlaant til den højtærede Landbrugsminister. Nu kan det vel være tilstrækkeligt, thi efter at Brevet nu foreligger trykt, ønsker jeg ikke paa ny at udlaane det til den højtærede Landbrugsminister.

Jeg føler Trang til endnu en Gang at understrege, at jeg er overordentlig glad ved, at det blev den nuværende Landbrugsminister, der kom til at fælde den Kendelse, der faldt i Sommeren 1910. Jeg gentager, at hvis jeg havde afsagt den, er jeg, efter hvad der foreligger, sikker paa, at der vilde være blevet rettet heftige Bebrejdelser mod mig fra enkelte Sider her i Salen, som stadig lægge an paa at komme Husmandsbevægelsen til Livs. Jeg saa paa de Forhold paa samme Maade, som jeg maa antage engang imellem, at den højtærede Landbrugsminister ogsaa saa paa dem, at det var Ukyndighed hos Husmændene, ligesom en Slags Børnesygdomme indenfor denne Bevægelse, der var Grund til, at Forholdene vare, som de desværre have været. Jeg for mit Vedkommende kunde ikke se, at der for de enkelte Medlemmers Vedkommende var skjult noget i Berigelses hensigt. Jeg havde Indtrykket af, at Husmændene trængte mere til Vejledning end til en retslig Undersøgelse, som det ærede Medlem fra Holbæk (Tange) endnu kræver.

Ud over det, jeg har nævnt, er der ikke meget tilbage i min Erindring. Jeg kan dog yderligere tilføje, at foruden de Skrivelser, der afgik fra Departementet til Karl Hansen, der den Gang stod som Formand, om at fremskynde Svaret, har jeg ogsaa efter Samraad — det føler jeg mig ganske sikker paa — med den udmærkede Departementschef, der var i Landbrugsministeriet, personlig opfordret Karl Hansen, naar han kom op i Ministeriet, til hurtigt at fremskynde Sagen. Med Hensyn til, hvad der er nævnt her, at jeg har deltaget i Møder i Husmandsforeningerne, er jeg ganske sikker paa, at jeg kun har deltaget i et eneste Møde, som imidlertid ikke blev til noget (Afbrydelse). Ja, man kan jo deltage i Forberedelsen til et Møde og ogsaa give Møde, uden at der bliver nogen Forhandling. Sagen var

nemlig den, at Karl Hansen — om hvem jeg i øvrigt har akkurat den samme Anskuelse som min ærede Sidemand (Zahle), og som paa den Tid sommetider var i høj Grad ude af Ligevægt —, gentagne Gange anmodede mig om at foranledige et Møde med Husmandsforeningens Bestyrelse, hvori han kunde deltage sammen med mig, for at jeg fra begge Parter Side kunde høre, hvad der var at fremsætte til deres Forsvar. Jeg tror ogsaa, jeg modtog et Brev fra Karl Hansen, hvori han sagde, at dette var det sidste Ønske for hans Vedkommende. Jeg bad da Husmandsforeningen og dens fungerende Formand eller daværende Formand — hvad det nu var, det kan jeg ikke erindre — Karl Hansen, Lyngø, om at sammenkalde Bestyrelsen og samtidig indbyde Karl Hansen, Ankerstræde, og mig. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at jeg om Mandagen fik et Brev om at deltage i et saadant Møde den følgende Lørdag i Studenter-samfundets Bygning ved Frue Kirke. Alle-rede om Onsdagen fik jeg imidlertid Brev fra Karl Hansen om, at han ikke vilde give Møde. I Stedet for stillede han skriftlig sine Betingelser op og bad mig gennemføre dem i dette Møde. En lignende Skrivelse om, at han ikke vilde give Møde, havde han tilsendt Husmandsforeningens Formand. Ved selve Mødet om Lørdagen traf jeg altsaa ikke Karl Hansen, og Forudsætningen for Mødet var dermed bort-falden. Efter at have talt sammen et Øjeblik om, hvad vi for vort Vedkom-mende nu skulde gøre, var der naturligvis intet yderligere at gøre, da den Person manglede, der selv havde ønsket og for-anlediget dette Møde. Jeg føler mig ganske sikker paa, saa vidt min Hukom-melse i dette Øjeblik rækker, at dette er det eneste Møde, hvori jeg har deltaget sammen med den sjællandske Husmands-forenings Bestyrelse.

Svaret paa de fra Ministeriet stillede Spørgsmaal indgik ikke i min Ministertid. Det ærede Medlem fra Holbæk (Tange) spurgte efter en Erklæring, der skulde være afgiven af Bestyrelsen for Husmandsforeningerne den 8. April. Jeg maa tilstaa, det er første Gang, jeg hører dette nævne. Jeg kender ikke noget til denne Erklæring. Det ærede Medlem talte om, at der